

Dana & Tereza Nové dětské lékařky ve městě

Obě vyrůstaly na horách. Dana Mošnová (na snímku vlevo) je z Tanvaldu, delší čas bydlela v Praze a teď už je několik měsíců Poděbradačkou. Tereza Dorincová pochází ze slovenského Martina, studovala v Praze, žije v Kolíně a ráda by se do Poděbrad brzy přestěhovala. Kroky mladých sympatických lékařek se protnulý před dvěma lety. Nyní vyrazí na společnou cestu – v poděbradském pediatrickém centru Malé divy. To se zaměří na péči o děti a dorost od narození až do 19 let.

Text: Monika Langrová
Foto: Ing. Olga Ryzhikova
Vizualizace: Ing. Arch. Vojtěch Jelínek a Ing. Arch. Kateřina Neumanová
Autor loga a designu: MgA. Filip Menší

Zvědavost mi nedá. Proč se vaše pediatrické centrum jmenuje Malé divy?

Tereza Dorincová: Odpovědí je víc. Předně děti jsou malé divy. Vzniká tu i roztomilá slovní hříčka na ostrovy Maledivy. Mámy a tátové s miminkou tolik necestují, ale když půjdou s kočárkem do ordinace, mohou říct, že jedou na „Malédivy“. Zároveň divy ve smyslu ženy. A také, že se v ordinaci budou dít divy, protože máme v úmyslu přinést něco víc, než je běžné. Dana Mošnová: Když jsme s Terezou název probíraly, Malé divy byla jedna z variant. Všichni nám doporučovali, ať do názvu nedáváme ani vtip, ani dvouslovný výraz – prý je to nejtěžší disciplína. V určitou chvíli nám přišlo vtipné tam ten vtip mít. Pak už byl náš.

Koho originální pojmenování napadlo?

DM: Napadlo to mě. Jednu dobu jsem v pražském Karlíně chodila kolem dnes už zaniklé pekárny Malé divy a ta slovní hříčka mě bavila. Jako název ordinace jsem si

to ale nejdřív úplně nepředstavovala. Jenže Terka se toho chytila. To ona řekla, že „to je ono, my teď budeme Malé divy!“. A nakonec to celé získalo další rozměr. Když jsme řešily povolení k provozu lékařské praxe, úředníci na nás koukali skoro jako na zázrak – dvě mladé doktorky, které si v dnešní době zakládají ordinaci? Spíš jsou zvyklí, že se dětské ordinace zavírají a žádná návaznost není. Prostě div.

Obě jste absolventkami 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Přenesme se do doby, kdy vás studia teprve čekala. Šly jste na školu s tím, že chcete být dětskými lékařkami?

TD: U mě to nastalo až během

studia. Někdo začíná školu a ví, že jednou chce být neurochirurgem nebo ortopedem, ale já jsem si nebyla jistá. Vždycky jsem měla ráda děti a ráda jsem s nimi pracovala. Přirozeně to k tomu dospělo. Od začátku jsem měla jasno, že chci dělat interní obor, ale přišlo mi, že se interní medicína moc pojiš s tématem smrti. Naopak pediatrie je plná naděje, byť samozřejmě když se dítěti něco stane, je to tragédie. Ale smrti je v pediatrii asi nejméně ze všech oborů. Je to pozitivní obor a děti jsou úžasné. Jsou jako z gumy, zvládnou všechno. (úsměv) Někdy kolem čtvrtáku se postupně ukázalo, že tohle bude moje cesta. DM: Na gymplu mě bavily především humanitní předměty, nejvíc asi dějepis, ale bavila mě i chemie. V průběhu studia, jak šel čas, jsem uvažovala o studiu archeologie, možná v určitém věku a s odkazem na věhlas české egyptologie i tento obor, zvažovala jsem i žurnalistiku. Ale nakonec nic z toho nemělo na medicínu. Měla jsem podporu i ve třídě, na medicínu jsme se z tanvaldského gymplu ten rok hlásili tři. Nebyla jsem v tom sama, to mě bavilo,

mohli jsme to spolu sdílet, učit se, motivovat se. Už při výběru lékařských fakult hrálo roli, že bych se jednou možná ráda věnovala právě dětem. Proto jsem si vybrala 2. lékařskou fakultu Univerzity Karlovy, která v oboru všeobecného lékařství má rozšířenou výuku o dětskou medicínu.

Jedna z vás po promoci nastoupila do motolské, druhá do kolínské nemocnice. Jaké byly vaše začátky a co se dělo dál?

TD: Lehké to na začátku úplně nebylo, ale musím říct, že dětské oddělení v kolínské nemocnici je skvělé. Má výjimečného primáře Reného Hrdličku a atmosféra je tam báječná. Všechno bylo pro mě nové. Člověk umí ze školy spoustu teoretického, ale praktického skoro nic. Než jsem se zaběhla, byl to trochu stres. Splnilo se mi přání začít po škole v menší nemocnici, než jsou fakultní. Měla jsem možnost zažít jak obecnou pediatrii, tak i vzácnější diagnózy. Jedná se o spádovou nemocnici s více než sto tisíci dětmi. Vedle standardních oddělení je tam i jednotka intenzivní péče pro předčasně narozená miminka. Myslím si, že jsem během pěti let nasbírala hodně zkušeností. Počínaje akutní ambulancí, přes standardní lůžkové až po novorozenecké oddělení. Jako odrazový můstek to byla výborná volba. V rámci nemocnice jsem absolvovala i několik stáží, před atestací potom i na jiných, převážně pražských pracovištích.

DM: Původně jsem po škole také zvažovala pediatrii v Kolíně. Rodina mého manžela má chalupu v Kluku a mně se v Poděbradech líbilo od první chvíle. A Kolín byl blízko.

Jenže víc jsem chtěla zůstat ve fakultní nemocnici a kromě klinické medicíny se věnovat i učení mediků. A taky proto, že jsem Motol milovala. A miluju dodnes! Dětská medicína byla jasná volba, to už jsme si řekly. A když jste v Motole, láká vás to ke specializaci. Chtěla jsem pediatrii, kde bude hodně infekce a imunologie – moje tři nejoblíbenější předměty na medicíně. A přesně tohle nabízí obor dětské hematookologie. Když jsem byla v pátém ročníku, vznikl nový předmět K10 (klinických 10 dní v patách lékaře). Vybrala jsem si lékaře Karla Švoji z Kliniky dětské hematologie a onkologie (KDHO). Každý den jsem o tom psala krátkou reportáž na fakultní web, můj kamarád Adam Kalina (dnes neurolog) ji ilustroval – a mělo to úspěch. Stáží i reportáže. Když na to teď vzpomínám, byla to nádherná doba! A pak? Den po promoci jsem do Motola na KDHO nastoupila. S přestávkami na mateřskou jsem tam strávila sedm let. A byla to výtečná škola.

Jste maminkou dvou synů, šlo skloubit profesi lékařky s mateřstvím?

DM: Po mateřské jsem se ještě na rok vrátila na KDHO na zkrácený úvazek. Být matkou a lékařkou je ale těžké. Potřebovala jsem co nejdřív plný úvazek, abych cítila aspoň trochu šanci, že se jednoho dne dostanu k atestaci. A tak jsem to zkusila – na dva měsíce zpátky plný úvazek v nemocnici. Dopadlo to přesně tak, jak si asi dovedete představit.

Pokračování rozhovoru na straně 4

Editorial

Milé čtenářky, milí čtenáři, koukla jsem na dlouhodobou předpověď na březen a vypadá to, že zima se svými ojíněnými keři a zamrzlými kalužemi je neodvratně pryč. Jedině, že by se to v následujícím měsíci zvrtilo. Pamatuji si, jak jsem ještě coby tenisová žákyně koncem dubna nastoupila v rámci mistrovského utkání na kurt proti Heleně Sukové (pozdější světové jedničky ve čtyřhře a čtyřce ve dvouhře) a během našeho utkání přišla sněhová vánice a kurty byly rázem bílé. Když vánice ustala, vzaly jsme s Helenou košťata, sníž zametly a hrály jsme dál. Samozřejmě nám byla hrozná zima... Protože mi táta na konci tenisové sezóny vždycky zapsal veškeré výsledky do kroniky, vím, že to bylo 24. 4. 1977. Když jsem si tak kronikou listovala, pomyslela jsem si, že je moc fajn mít sport či jakoukoliv jinou činnost, která vás provází celým životem. U Jiřího Miláčka, s kterým najdete rozhovor na poslední straně, jsou to kuželky. Je předsedou místního kuželského klubu a pochvaluje si moderní zázemí, které dnes hráči mají. Také proto sbírají úspěchy jak v dospělých a dorosteneckých týmových soutěžích, tak i v jednotlivcích. Když jsem se na povídání s ním připravovala, zjistila jsem, že minulost kuželek sahá v podstatě až do pravěku. Stačilo, aby si pračlověk postavil pár kostí ke skále a házel na ně kamenem. Až později lidé začali posílat kameny po zemi na rozestavěné kolíky, no a další vývoj nastal, když si na hrací plochu postavili dřevěné kužely různých tvarů, velikostí a počtů a shazovali je dřevěnou koulí. Podle historiků byly kuželky poprvé považovány za sportovní zápolení ve 14. století. Obdivuji, jak dlouhou historii mají. Je skvělé, že se tomuto sportu dnes věnují i děti, a tak má zaručené pokračování. A když jsme u dětí... Na úvod dnešního čísla představujeme mladé sympatické lékařky, které v květnu zahájí provoz pediatrického centra Malé divy v Jungmannově ulici. Dana Mošnová po studiích sbírala zkušenosti v motolské, Tereza Dorincová v kolínské nemocnici. Obě rády sportují a oběma se líbí v Poděbradech. To je dobrá zpráva. Stejně jako ta, že se k nám v dalekých kraji vracejí poslové jara – skřivani a čápi. Někdy mají v křídlech až 20 000 kilometrů. Další informace o nich se dočtete na straně 5. Přinášíme i životní příběh výjimečného skláře Bohumila Balcara, který vytrhl tm z paty restaurátorům na Pražském hradě, když si nevěděli rady s výrobou barevného skla při opravě středověké mozaiky. Za celou redakci Vám přeji, ať se Vám pro změnu naše „novinová mozaika“ březnových zpráv, článků, rozhovorů a fotografií líbí!
Monika Langrová, vedoucí redakce

Ochraňte své mazlíčky před klíšťaty!

Poradíme vám s výběrem
vhodného antiparazitika.

Plaček

Super zoo Poděbrady
U Bažantnice 1506

PO-NE
9:00 - 20:00

Kompletní podmínky akce (včetně termínu
platnosti) naleznete na superzoo.cz.

Inzerce

ZNAČKOVÁ PRODEJNA RYOR PODĚBRADY

Péče o vlasy

Přijďte si k nám pro přípravky dodávající vlasovou výživu.
Zajistí vlasům **větší hustotu, růst a regeneraci.**

1

2

1. Vlasový keratin sprej

224 Kč

2. Urychlovač růstu vlasů – 3měsíční kúra

436 Kč

Sleva 15 % na produkty Ryor

Platí od 27. února do 27. března 2025

Možné uplatnit v prodejně Ryor Poděbrady.
Platí pouze pro maloobchodní zákazníky.

Kdy máme otevřeno?

Po–Pá 8:30–17:30 | So 9:00–13:00

Kde nás najdete?

Značková prodejna Ryor Poděbrady
Komenského 40 (kousek od kolonády)

ryor.cz

 Ryor Poděbrady

Ateliér Jetelickov
Adresa: Kostelní Lhota 41

jetelickov.cz
tel.: 728 420 937
e-mail: streamlids@seznam.cz

25.- 27.4. 2025

Den otevřených dveří SMYSLOVÁ ZAHRADA

Program

- Vystava vědeckých hraček.
- Ukázkové smyslové aktivity pro děti i dospělé.
- Tvořivý workshop výroba přírodních aromatických sáčků.
- Ochutnávka bylinkových čajů.
- Soutěž o nejlepší smyslový zážitek s drobnými cenami.

O projektu

Spojujeme kreativitu, přírodu a hru.
Učíme děti i dospělé objevovat svět jinak skrze **prožitky a všímavost.**

Senzory Play

SMYSLOHŘIŠTĚ

- Rozvoj smyslového vnímání u dětí i dospělých.
- Podpora duševní pohody a relaxace.
- Vzdělávání zábavnou a interaktivní formou.

Lesní pedagogika

UČEBNA JE ZAHRADA

Výtvarné dílny, přírodní tvoření, interaktivní hry.

- Edukační programy lesní pedagogiky, pro školy a školky. Více na jetelickov.cz
- Animační programy učíme filmaře animovat venku.

OTEVÍRACÍ DOBA

25.4. pátek 09:00 - 18:00
26.4. sobota 10:00 - 18:00
27.4. neděle 10:00 - 14:00

Poznámka k bezpečnosti:
dětí musí být v doprovodu rodičů a ty za ně zodpovídají v zahradě.

Vstup zdarma

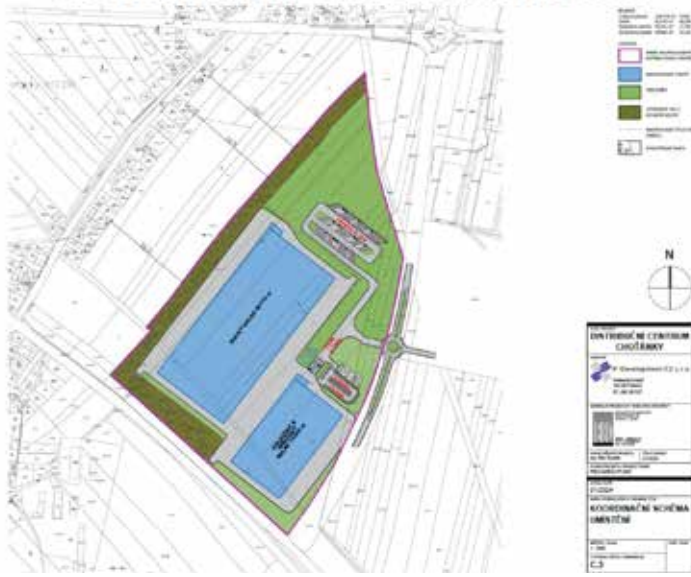
VÝSTAVBA

Globus chce u Chotáněk postavit skladiště

Text: Lukáš Hladký
Koordinační schéma umístění:
Projektová kancelář B.B.D., s.r.o.

V úterý 18. února se konalo veřejné setkání v budově obecního úřadu v Chotánkách za účasti zástupců obce i investora. Přítomným byl představen návrh plánovací smlouvy a smlouvy o smlouvě budoucí mezi obcí Chotánky a společností FI Development CZ, která by chtěla na ploše o rozloze bezmála 205 tisíc m² postavit dvě haly o rozloze 66 tisíc m² a další zpevněné cesty o rozloze 56 tisíc m². Setkání se zúčastnilo přibližně 80 lidí a většina z nich byla jednoznačně proti návrhu. Zaznívaly například návrhy na okamžitě odmítnutí

Koordinační schéma umístění

projektu ze strany obce nebo na uspořádání referenda. O tom, jaký postup zvolí, budou zastupitelé diskutovat na příštím jednání. Nové distribuční centrum, které by sloužilo obchodnímu řetězci Globus, má vyrůst vedle silnice I/32 na orné půdě, konkrétně mezi

okružní křižovatkou u autosalonu Louda a železniční tratí, naproti areálu firmy Bürger Transport. Zde jsou navrženy dvě jednopodlažní obdélníkové skladovací haly. Větší z nich je suchým skladem o rozměrech 318 x 145 metrů. Hala je členěna na části pro příjem

zboží, skladování a výdej zboží, nad plochou je ve výšce 7 metrů navržen mezanin pro skladování pomalu obrátkového zboží a pro umístění administrativního patra. Menší hala je skladem chlazeného zboží o rozměrech 182 x 106 metrů. Součástí stavby má být parkoviště pro asi 50 kamionů a přibližně 100 osobních vozů. Ze dvou stran mají areál obklopovat až 14 metrů vysoké ochranné zelené valy. Centrum, do kterého by mířilo asi 100 kamionů denně, by mělo být napojeno novou okružní křižovatkou. V areálu by mohlo pracovat asi 300 lidí, na jedné směně až 180 zaměstnanců, přičemž sklad by byl v provozu nonstop. Investor je ochoten za pozemky ve vlastnictví obce Chotánky zaplatit 40 milionů korun + DPH a dále poskytnout finanční příspěvek 50 milionů korun + DPH za to, že obec udělá vše pro to, aby mohla být stavba schválena, tedy že například zajistí změnu územního plánu.

KRÁTCE

Text: Lukáš Hladký

Začala revitalizace parku

První dvě z naplánovaných devíti etap proměny lázeňského parku jsou téměř za námi. Během února bylo pokáceno celkem 47 stromů, z toho 36 na západní straně náměstí T. G. Masaryka a 11 na dalších místech v interiéru parku. Další část přijde na řadu na jaře, náhradní výsadba nového stromoradií, konkrétně 48 kusů lípy srdčité, proběhne nejpozději do poloviny května. Z několika pokácených stromů vzniknou postavy pro betlém. Výrobu zajistí talentovaný absolvent rezbářské školy v Tovačově Lukáš Látal. Ten by měl s přípra-

vami začít v Poděbradech během července, poté mají být tyto kusy přemístěny na Moravu, kde bude v tvorbě pokračovat tak, aby bylo vše dokončeno do prvního adventu. Celkem má vzniknout asi deset postav. Autor v minulém roce zhotovil například betlém pro Lověšice u Přerova (na foto). Foto: Monika Langrová; TV Přerov

Toalety v parku čeká proměna

Už tento měsíc by měla být zahájena očekávaná rekonstrukce veřejných toalet v parku. V rámci stavební činnosti dojde zejména k vybourání vybraných nenosných příček, úpravě podhledů nebo k odstranění obkladů, dlažeb a všech zařizovacích předmětů. Poté budou instalovány nové sanitární montované příčky, v celém prostoru bude proveden nový keramický obklad od podlahy do stropu v šedobílé barvě a v zemi bude nainstalován systém elektrických topných rohoží pro temperování vnitřních prostor. Pro vybavení toalet budou použity předměty s antivandalickou úpravou – závěsné záchodové mísy, pisoáry, umyvadla,

zrcadla, osoušeče rukou, zásobníky na toaletní papír i mýdlo, koše nebo dveře, vše v nerezovém provedení. Chybět nebude ani nový sklápěcí přebalovací pult. Novinkou má být také výlučné použití toalet po zaplacení kartou. Rekonstrukce má být dokončena do zahájení lázeňské sezóny, tedy do začátku května. Po dobu stavby bude objekt pro veřejnost uzavřen.

Vzniknou v parčíku rodinné domy?

V parčíku mezi ulicemi Husova a Štefánikova nedaleko Ostende měl ještě před několika lety vyrůst čtyřpatrový pečovatelský dům ve tvaru X s 52 byty. Kritizovaný návrh ale neuspěl, a tak nyní investor přichází s decentnějším projektem. Hlavními cíli je dokončení bloku rodinných vil, propojení ulic 9. května a Na Vinici nebo vytvoření čela parku. Na východní straně parku má vzniknout 6 rodinných domů na parcelách o celkové velikosti 5 378 m². Domy mohou mít 2 podlaží a podkroví, maximální výšku 12,5 metru. Zásadním krokem má být protažení ulice 9. května až k ulicím Husova a Na Vinici, což zlepší prostupnost územím, komunikace také oddělí domy od parku. Ulice má být řešena jako obytná zóna bez chodníků. Ulice je navržena jednosměrně s možností příjezdu od Husovy ulice a umožněním obousměrného průjezdu cyklistů. V novém parku může dojít ke kultivaci zeleně, vzniknout může

dětské hřiště, altán, trávnik pro relaxaci nebo cesty pro procházky se psem; většina stromů má zůstat zachována. Park by mohl nést pojmenování Boučkovy sady. Parkové úpravy nejsou součástí řešení, investorovi patří jen část parku. Vizualizace: Chrama s.r.o.

Pozvánky Oldřich Kerhart – Důvěrné obzory

Výstava díla poděbradského rodáka a akademického malíře Oldřicha Kerharta v Galerii Středočeského kraje (GASK) v Kutné Hoře připomíná 130. výročí autorova narození (* 25. 1. 1895) a padesát let od jeho poslední soubornější výstavy v tehdejší Středočeské galerii v Praze, jejíž je GASK přímou nástupnickou institucí. Nečiní si nárok na vyčerpávající retrospektivu, naopak v rámci komornější prezentace představí vybrané okruhy z autorova díla včetně jeho práce na papíře (kresby, grafika). Vernisáž se uskuteční 15. března od 16 hodin. Výstava potrvá do 8. června. (red)

Podnikni to!

OBJEVTE CESTU K VLASTNÍMU PODNIKÁNÍ A NASTARTUJTE JAKÝKOLI PROJEKT!

KURZ PODNIKNI TO! V PODĚBRADECH

5 lekcí, každou středu od 9.4. 17:30 - 20:00
Pentagon Poděbrady

Kurz je ZDARMA. Nutná registrace na podniknito.cz

LEKTOR Jiří Voříšek podnikatel

Inzerce

Chléb měsíce v Babiččině pekárně

V březnu bude ve všech prodejnách Babiččiny pekárny v nabídce podmáslový chléb.

Výstava obrazů žáků ateliéru Michaela

Malíři všech věkových kategorií z Ateliéru Michaela představí svá díla na jedinečné výstavě věnované tématu koček. Slavnostní vernisáž s rautem se uskuteční ve čtvrtek 20. března od 17 hodin ve výstavních prostorách obecního úřadu v Sokolci a bude přístupná zdarma všem milovníkům umění. Následně bude výstava otevřena veřejnosti od 20. března do 15. dubna, vždy v otevírací době místní knihovny, tedy: Po: 8.00–12.00, 13.00–17.00 | Út: 8.00–12.00, 13.00–18.00 | St, Čt, Pá: 8.00–12.00. Vybrané obrazy bude možné zakoupit přímo od autorů a podpořit tak jejich další tvorbu. Ateliér Michaela, který vede malířka Michaela Seifertová v obci Pňov-Předhradí, sdružuje talentované děti i dospělé, kteří pod jejím vedením tvoří ojedinělá umělecká díla. Tentokrát se rozhodli spojit své síly a společně vytvořit výstavu, která zachycuje krásu, eleganci i tajemnost koček v nejrůznějších podobách a výtvarných stylech. Za Ateliér Michaela Eliška Dobiášová Turková

Inzerce

LOUDA AUTO+
Poděbrady

Největší centrum

předváděcích, zánovních a ojetých vozů v Evropě

AŽ 3 000 aut na jednom místě

D11, Exit 35 Poděbrady

Bistro+ Chutné jídlo po celý den

autoulouda.cz

Pokračování rozhovoru z titulní strany

Za pár týdnů byli všichni buď naštvaní, vyčerpaní, nebo obojí. A já byla obojí. A pak – štěstí v neštěstí. Na poliklinice na Praze 9, kam jsem chodila se svými dětmi k dětskému lékaři, zrovna hledali posilu. A tak se ze mě stal praktický dětský lékař. Možná jsem to chvilku brala jako přechodnou stanicí, s tím, že se na KDHO jednou vrátím. Jenže už od prvního dne mě to nadchlo. Navíc tam bylo víc dětských lékařů, pracovali jsme jako tým. A já jsem vždycky chtěla být součástí něčeho většího. Jsem moc vděčná, že mám tady v Poděbradech Terku a že jsme v tom spolu, že jsme tým.

Uvádíte, že mateřská byla vaše nejlepší profesní stáž...

DM: Ano. Přejde den a vy zjistíte, že největším nepřitelem matky je rýma. Jak nakojit dítě s ucpaným nosem? Na hematologii by mě nikdy nenapadlo, že jako lékař budu muset řešit rýmu. Jenže s vlastními dětmi člověk začne úplně jinak vnímat i ty zdánlivě banální problémy. Protože najednou už nejsou banální – jsou každodenní a týkají se přímo vašeho života. Zároveň vnímáte tu neuvěřitelnou lehkost bytí ve smyslu, že jsou vaše děti zdravé. Když se mi narodil Vojta, můj starší syn, celé šestinedělí jsem po tajnu probřečela. Ne kvůli němu, ale kvůli dítěti, o které jsem pečovala na klinice. Najednou to na mě dolehlo. Nedokázala jsem pochopit, proč se takové nemoci dětem dějí. Když jsem pracovala, měla jsem svou roli, mohla jsem pomoci, mohla jsem ten smutek a pocit boje přetavit v práci. Na mateřské jsem ale byla bezbranná – a tak to šlo do slz. Mám obrovskou úctu ke všem rodičům, kteří musí se svými dětmi trávit dlouhé týdny a měsíce v nemocnici. Klobouk dolů.

Kdy jste se spolu setkaly a domluvily se, že si otevřete

společnou praxi v Poděbradech?

DM: Potkaly jsme se před dvěma lety v porodnici v Podolí na kurzu resuscitace novorozence a vlastně hned nám spolu bylo dobře, padly jsme si noty. V té době jsem ještě žila v Praze, ale v Poděbradech na té zahradě v Kluku jsme s rodinou roky bydleli od jara do podzimu. Myšlenka „přestěhujeme se do Poděbrad?“ visela ve vzduchu už dlouho. Odhodlali jsme se loni – hlavně kvůli Vojtovi, který na podzim 2024 nastoupil do první třídy právě v Poděbradech. A že s Terkou otevřeme společnou praxi? To jsme si řekly přesně před rokem.

TD: Pro mě to byl docela osudový okamžik. Jak se mi blížila atestace, věděla jsem, že po ní bych chtěla jít do ambulance, minimálně na částečný úvazek. Vždycky se mi praktické lékařství líbilo, ale trochu mě odrazovalo, že je člověk v ordinaci sám. No a s manželem jsme už dříve po Poděbradech pokukovali, protože se nám tady líbí. Jednoho dne se mě Danka zeptala, jestli se mi její nápad na společné pediatrické centrum zamlouvá a já na to, že ano. Splňovalo to všechno, co jsem chtěla. Najednou se objevila nabídka ve smyslu, pojďme to dělat spolu, v mladém kolektivu, hezky, jinak, nově. Navíc v místě, kde bychom jednou rádi s manželem žili. To bylo skvělé.

DM: Našly jsme prostory v Jungmannově ulici a uvítaly, že jsou větší a že by se tam v budoucnu vešly další ordinace. Víme ještě o dalších dětských doktorkách, se kterými bychom mohly v budoucnu v centru spolupracovat.

vat. A pak už to bylo jasné. Měly jsme prostor, měly jsme sebe. Nic nebránilo tomu dát se do rekonstrukce...

Ta měla být hotová, třetího března jste chtěly začít ordinovat, ale došlo ke zpoždění. Jaký je nyní vývoj?

DM: Pediatrické centrum otevřeme v květnu. I když jsme se moc snažily, zpoždění jsme se nevyhnuly. Zpoždění v jedné drobné práci znamená posun kolaudace o měsíc. Do celého projektu jsme šly i s myšlenkou, že v místě jednou bude nádvoříčko s lékárnou, kavárnou, zmrzlinou. (úsměv) Současně vítáme sousední ordinace lékařů, s nimiž se známe. Opět to splňuje moji představu o širší týmové spolupráci. Tady ještě přidám doušku směrem ke kolínské nemocnici, kam spádově patříme. Těším se na to, že se budeme moct díky Terce, ale i panu primáři, rychle nebo jednoduše dohodnout na lůžkovém oddělení na případných hospitalizacích našich pacientů.

Na svých facebookových stránkách uvádíte, že chcete dělat dobrou dětskou medicínu. Můžete to vysvětlit?

TD: Zmínila bych tři hlavní body. Po odborné stránce nabídneme medicínu založenou na vědeckých důkazech, říká se tomu Evidence-Based Medicine (EBM). Budeme postupovat podle nejnovějších doporučení. Chceme medicínu dělat správně a dobře tak, jak se má. Máme energii, elán, rády se vzděláváme. K dobré medicíně

patří i to, jak se lidi cítí. Přejeme si, aby rodičům a dětem bylo v krásných prostorách Malých divů dobře. Při té příležitosti děkujeme architektům Vojtěchu Jelínkovi a Kateřině Neumanové za úžasnou spolupráci. Budeme vytvářet prostředí důvěry tak, aby rodiče všemu dobře porozuměli a rádi se k nám vraceli. Samozřejmě bude možnost on-line objednání a vystavování e-receptů, případně některých potvrzení.

DM: S Terezkou se samozřejmě opíráme o vlastní klinickou praxi a zkušenosti, ale kromě toho můžeme do naší ordinace dosadit všechny dobře porozuměli a rádi se k nám vraceli. Samozřejmě bude možnost on-line objednání a vystavování e-receptů, případně některých potvrzení.

Budete se věnovat i dnes tolik skloňované prevenci?

DM: Ano, budeme. Dobrá dětská medicína musí být na prevenci založená. Chtěly bychom pomocí sociálních sítí, webu či newsletteru sdělovat, co je primární prevence. To znamená, jak mají ideálně děti jíst, kolik mají spát, že si mají čistit zuby, proč je pro ně důležitý pohyb a podobně. Veškeré tyto informace nestihneme v ordinaci říct, ale budeme je rodičům předávat i jinou formou. Samozřejmě s námi budou moct osobně řešit očkování, současně budeme chtít rodiče naučit, aby s dětmi chodili na pravidelné preventivní prohlídky. Také do nich chceme přinést něco inovativního.

Co přesně tím myslíte?

DM: V rámci pražské ordinace jsem zapojená do projektu Betty, který pomáhá v terénu odhalit zatím bezpříznakové děti, u kterých ale jednou vznikne autoimunitní onemocnění. U těchto zdánlivě zdravých dětí jsou již v krvi přítomné cirkulující protilátky proti buňkám ve slinivce. Tyto buňky produkují inzulin. A pokud jsou autoprotilátkami zničeny, inzulin se přestane tvořit a vznikne cukrovka. Prvozáchyt cukrovky může být život

ohrožující. Ten test je tak jednoduchý a lze ho provést, i když je dítě nemocné. Jakmile tedy u jakéhokoliv dítěte vyšetřujeme zánětlivé parametry z kapky krve z prstu, automaticky můžeme nabrat i zkumavku, kterou pošleme do Motola na dětskou diabetologii. Do projektu mě motivoval skvělý dětský diabetolog Vítek Neuman, brácha už výše zmiňované architektky Kačky Neumanové. Jak je ten svět malý a o šikovné lidi v něm není nouze! Nově jsme se také zaregistrovaly do pilotního programu brněnské lékařské fakulty na screening familiární hypercholesterolemie, tedy vysoké koncentrace cholesterolu v krvi, která se objevuje v rodině dítěte. Stačí kapka krve a díky chytrému přístroji zjistíme, jaká je u dítěte hodnota LDL cholesterolu. O tom všem mluvila Tereza na začátku, že chceme přinášet něco víc, než je běžné. V tomto případě jde o provázanost s fakulturními nemocnicemi a programy Národního screeningového centra.

A to není všechno...

DM: Naši ordinaci najdete i v Rozcestníku – průvodci službami pro vážně nemocné děti a jejich pečující. Tento projekt vznikl za podpory Nadace rodiny Vlčkových, která odvedla obrovský kus práce v oblasti dětské paliativní medicíny. Chvilí jsem zvažovala, zda bychom se nezaměřily i na mobilní hospicovou péči pro děti v našem okolí, ale ve Středočeském kraji tuto důležitou službu poskytuje skvělá organizace Cesta domů. Pečují o těžce nemocné děti i jejich rodiny a já s ní mám tu nejlepší zkušenost. Co se týče terénních návštěv, těšíme se na ně. Nebude to ale jako dřív, kdy lékař chodil na první prohlídku po narození dítěte nebo v rekonvalescenci, rády za ní přijedeme. Máme kola. (úsměv)

TD: Rovněž plánujeme pořádat semináře pro rodiče, například o první pomoci nebo dalších základních tématech, které je zajímají, a hledají si o nich informace častokrát z nejrůznějších zdrojů. Můžeme prozradit, že jeden z takových workshopů by mohl vést Matěj Šendera, fyzioterapeut prvotřídního fotbalového týmu. Chtěli bychom ho věnovat rodičům malých fotbalistů.

Jak moc máte ke sportu blízko?

TD: Vždycky jsem sportovala, ale ne na vrcholové úrovni. Pocházím ze Slovenska, z města Martin, které je v Turčianské kotlině, obklopené Malou a Velkou Fatrou. Odmalinka jsem chodila na túry a zůstalo mi to dodnes. Ráda běhám, jezdím na kole a na kolečkových bruslích, v zimě na lyžích, nově jsem si pořídila běžky a učím se na nich, protože tady v Čechách všichni běhají. Sportování je moje srdcovka, doma jako rodina sportem žijeme. Na bruslích a kole už jsme s manželem vyzkoušeli i stezky při Labi v Poděbradech. V dětství jsem se několik let věnovala sportovní gymnastice.

DM: Já pocházím z Tanvaldu, takže jsem dětství prožila podobně jako Terka – jen v Jizerských horách. Obě jsme holky z hor, a nakonec jsme zakotvily v Polabské nížině... (smích) Ale co se sportu týče, v Poděbradech je to vážně paráda! S manželem se věnujeme hlavně silniční cyklistice. V okolí je několik cyklistických skupin, vzájemně se sledujeme v aplikacích a dost se tím hecujeme. Někteří už v lednu najeli slušnou porci kilometrů! Kromě kola mám ráda i jógu – i když už ji vlastně ani nevnímám jako sport, spíš jako způsob života. K józe mě přivedla Dana Beierová z poděbradského studia Jóga prostor. Asi před dvěma lety jsem u ní prošla sérií pěti lekcí, které se věnovaly jednomu společnému tématu – kléšim. Kléše jsou překážky na životní cestě, patří sem nevědomost, egoismus, nenasytlost, vyhýbání se nepříjemnému a strach ze smrti. Ty hodiny mě úplně pohltily, tolik jsem o tom pak přemýšlela! Dana ve mně probudila touhu pochopit jógu nejen jako pohyb, ale i jako filozofii. A tak jsem loni absolvovala kurz pro učitele jógy v Karma Yoga studiu a zjistila, že to není konec, že já s jógou a jóga se mnou, to je teprve začátek.

Dano, už jste Terezu vzala do své oblíbené poděbradské Pivovárky?

DM: Nevzala, ale několikrát jsem to již navrhovala. Za mě by v místní Pivnici U Čiháků mohly probíhat všechny moje schůzky. (úsměv)

Předregistrace do Pediatrického centra Poděbrady – Malé divy (Jungmannova 949) je možná od března na www.pediatriamaledivy.cz.

VZPOMÍNKA

Dne 1. února jsme si připomněli nedožitě 44. narozeniny **Leoše Biliny** z Poděbrad a 12. března uplyne již 17 dlouhých let od jeho tragického úmrtí. *Za tichou vzpomínku všem, kdo jste ho znali, děkuje rodina*

Dne 29. března uplyne pět let od odchodu milované maminky a babičky, paní **Evičky Káninské** z Poděbrad. *S láskou vzpomínají manžel, děti, vnučata a právnučata*

Dne 9. března uplyne už 41 let, kdy nás opustil náš milovaný tatínek, prof. **Miloslav Knotek**, který by v únoru oslavil 95 let. *S láskou vzpomínají a nikdy nezapomenou dcery Renata, Andrea a syn Martin*

Dne 20. března uplyne sedm bolestných let od odchodu naší milované maminky a babičky, paní **Růženy Knotkové**, která by v dubnu oslavila 81 let. *S láskou vzpomínají a nikdy nezapomenou Martin, Andrea a vnuk Daniel*

NOVINY PRO PODĚBRADY Tiráž

měsíčník • vychází první čtvrtek v měsíci

Vydává: Mgr. Monika Langrová • Korespondenční adresa: Hellichova 797, 290 01 Poděbrady • IČO: 09337067

- Registrace: MK ČR E 23991
- Telefon: 723 550 281 • E-mail: redakce@novinypropodebrady.cz
- www.novinypropodebrady.cz
- Redakce Mgr. Monika Langrová (vedoucí redakce), Lukáš Hladký, stálí spolupracovníci: PhDr. Jana Hrabětová, Milan Čejka, MUDr. Roman Kostinek, Ing. Boris Cacara
- Grafická úprava: Tomáš Čivrný
- Inzerce: viz výše uvedené kontakty
- Náklad: 1 200 výtisků
- Tisk: Tiskárna BOFTISK, s. r. o.

Příští číslo vyjde ve čtvrtek 3. 4. 2025

TERMÍNY VYDÁNÍ V ROCE 2025
č. 5 – 30. 4., č. 6. – 5. 6., č. 7 – 3. 7.

UZÁVĚRKA DODÁNÍ PŘÍSPĚVKŮ A PODKLADŮ
PRO INZERCÍ JE VŽDY K 15. PŘEDCHOZÍHO MĚSÍCE

CENÍK INZERCE | PŘEDCHÁZÍJÍCÍ ČÍSLA K PŘEČTENÍ
VE FORMÁTU PDF najdete na www.novinypropodebrady.cz.

PŘÍRODA

První poslové jara

Od začátku března můžeme zaznamenat nad naším městem zvýšený letecký provoz. Jsou to ptáci, poslové jara, kteří se vracejí na svá domácí hnízda ze svých zimovišť z jihu Evropy a jižní Afriky, případně až z Asie.

Text: Ing. Borís Cacara

Skřivan polní je nejen posel jara, ale i symbol naděje a nových začátků.
Zdroj: Pexels

Již na začátku března se objevuje skřivan polní. Je však běžné, že někteří jedinci přiletí už v únoru. Platí to odpradáвна, je to zaznamenáno i v přísloví „v únoru, když skřivan zpívá, velká zima potom bývá“. Je smutné, že i skřivana, typického a hojného zástupce polních ptáků, budeme brzo zařazovat mezi ohrožené druhy. Podle výsledku Jednotného programu sčítání ptáků se stav skřivanů od roku 1982 do roku 2022 snížil o 60 %. Poděbrady a okolí nejsou výjimkou. Skřivan je k vidění hlavně na travnatých plochách, na loukách, pastvinách a polích. Je nenápadný pták, trochu větší než vrabec. Až uvidíte nějakého ptáčka, který se třepotá ve výšce až 100 metrů nad travnatou plochou, a přitom jasně a melodicky trylkuje,

potom to bude sameček skřivana. Dokáže se tam udržet až dvacet minut a poté zase pomalu klesá, až padá. Ideální čas k pozorování je od svítání do 11. hodiny. Skřivani polní jsou ohroženi v celé Evropě. Jejich zabijáky jsou pesticidy na polích, které likvidují hmyz a pavouky, což je jejich strava právě v době

hnízdění. Díky tomu, že se skřivan polní vrací na přelomu zimy a jara jako jeden z prvních stěhovavých ptáků, získal si své místo v lidové kultuře a v písničkách. Je považován za symbol naděje a nových začátků. To je vyjádřeno i v básni „Hlásej ptáčku“ v opeře Hubička od Bedřicha

Smetany. Také v některých dechovkových šlágrech je zmiňován, jak o tom vypovídá text „Skřivánek zpíval nad mou hlavou, když jsem chodil za svou milou“ v písničce Karla Vacka.

A což teprve když přiletí čápi. Jejich let s rozpětím křídel až 2 metry se nedá přehlédnout. Někteří jedinci mohou mít za sebou až 20 000 kilometrů, pokud zimují v Jihoafrické republice. Hodně ptáků však v současnosti zimuje i ve Španělsku, a to má za následek menší úmrtnost při těchto náročných přeletěch.

Nejprve se v polovině března objevují samci, kteří vyhledávají své původní hnízdo a hájí ho před ostatními. Nejblíže čápi hnízdo nalezneme v Chotánkách na komínu bývalého teletníku, pravidelně zde hnízdí od roku 2009 (detaily pozorování si lze otevřít na stránkách www.projekty.birds.cz/capihnizda, viz Česká společnost ornitologická). Pokud se něco nestane, na stejném hnízdě budou čápi dále hnízdit i po několika generacích po další desítky let. Jestliže se k čápům přiblížíte dostatečně blízko, můžete zaslechnout jejich typický zvuk – klapání zobákem. Jméno čáp je příbuzné s polským jménem czapla, tedy volavka. Původ je ve staroslověnině, je to označe-

ní pro brodivého ptáka.

Ani čápi, stejně jako všichni ostatní živočichové, to nemají s působením člověka jednoduché. Pro čápy bylo Polabí ideální krajinou, na jaře záplavy, spousta tůň, mokřadů s hojností žab, záplavové louky s četnými hraboši, otevřená zemědělská krajina, kde se našly i osamocené stromy vhodné pro stavbu hnízd. S meliorací, odvodňováním krajiny a napřimováním Labe se jejich stav razantně snížil. Nyní je pro ně ohrožením klimatická změna s extrémními suchy, překotná urbanizace a zástavba, jak to lze pozorovat v blízkosti Poděbrad i Nymburka. V celé České republice je nyní okolo

3 000 jedinců a zatím se jejich stav poslední roky drží na stejné úrovni. Budme rádi, v evropských zemích, jako je Velká Británie, Švédsko, Belgie se stali čápi velkou vzácností.

Bylo by škoda, kdyby čápi z Polabí vymizeli. Vždyť nosí děti... Tato pověra se vyskytuje v mnoha evropských zemích. Původ má ve starogermánské báji, kde čáp byl poslem bájných postav, paní Zimy (Frau Holle). Čáp na její pokyn lovil z vody rybníku duše ještě nenarozených dětí a vkládal je do těla matek. Kdyby to přece jen byla pravda, chraňme přírodní prostředí, ať se u nás čápům líbí a je jim tu co nejlépe.

Čáp bílý je ozdobou polabské krajiny, vytvořme pro něj odpovídající podmínky. Zdroj: NABU, Frank Derer

HISTORIE

Polabské muzeum v proměnách času (3. díl)

Text: PhDr. Jana Hrabětová
Foto: archiv Polabského muzea

Zakladatel muzea Jan Hellich

1. Narodil se v roce 1850 jako pátý ze sedmi synů lékárníka Emanuela Hellicha. Od mládí byl předurčen k převzetí otcovy lékárny, nacházející se v severozápadním rohu náměstí. Tu také po univerzitních studiích a po otcově smrti v roce 1876 převzal. Už od mládí se živě zajímal o botaniku, paleontologii a hlavně o archeologii, která se pak stala jeho osudem.

2. Velkou část svého aktivního života věnoval Jan Hellich také veřejně prospěšné činnosti. Mnoho let stál v čele výboru Občanské záložny, kde se zasloužil o její reprezentační budovu proti zámku a byl ve výborech většiny místních spolků. Během dvojího starostování v letech 1884 až 1896 se ve městě uskutečnila řada významných kulturních počínů. Ochotníci získali stálou scénu v Jiříkově divadle, přestavěném z bývalých kasáren, byl obnoven Haviříký

kostelíček. Vyvrcholením jeho starostování bylo odhalení jezdecké sochy krále Jiřího, na kterém se podílel jako předseda „Spolku pro zbudování pomníku“.

3. Během celoživotního studia historických pramenů nashromáždil Jan Hellich bohatý a rozmanitý soubor písemných pramenů, cenných výpisků ze zemského, vrchnostenského a městských archivů, kterými se připravoval na své životní dílo o dějinách Poděbrad a okolí, jež by sneslo srovnání s nejlepšími monografiemi toho druhu. Bohužel svůj záměr nestihl, v jeho pozůstalosti se zachovalo úctyhodné torzo, v němž je i podrobná topografie jednotlivých poděbradských domů a jejich osudy od roku 1553. Na snímku pohled do zámecké kaple, kde byly od roku 1928

soustředěny všechny písemnosti, které Jan Hellich postupně získal pro své historické studie.

4. Díky Janu Hellichovi a nejbližším spolupracovníkům poděbradské muzeum od svého založení vyvíjelo bohatou přednáškovou a publikační činnost. Sám v letech 1898 až 1911 významně přispíval do vlastivědného „Věstníku Poděbradska“ i do velké monografie „Poděbradsko“, vydané v letech 1904–1906. K této základní monografické literatuře patří i nepřehledná řada příležitostných spisů, almanachů, kronik poděbradských rodin, které hojně vycházely v krajských listech.

5. Jan Hellich se zasloužil o to, že se poděbradské muzeum brzy stalo příkladem pro všechna ostatní česká muzea. Nejlepším oceněním Hellichových zásluh o rozvoj českého muzejnictví

bylo v roce 1919 zvolení předsedou „Svazu československých muzeí“. V této čestné funkci setrval až do své smrti v roce 1931. Tehdy také skončilo první a nejneprodnější období v dějinách poděbradského muzea.

6. V pozůstalosti Jana Hellicha, uložené v muzejním archivu, se nachází krásný diplom, pořízený výborem spolku v roce 1907. Výtvarnou podobu s několika akvarely mu dal Ludvík Kuba a vazbu provedl jeho bratr knihař Emanuel Kuba.

3

5

6

Pozvánka

POKLADY Z MUZEJNÍHO FOTOARCHIVU VI. díl

Polabské muzeum vás zve na promítání méně známých snímků poděbradských realií s komentářem PhDr. Jany Hrabětové, tentokrát zaměřené na Labe a život na řece.

úterý 18. 3. 2025 v 17:00

v přednáškovém sále poděbradského muzea, Na Dláždění 68

Vstupné 50 Kč

1

2

PRÍBĚHY

V rámci slavnostního večera Dne Poděbrad převezme Čestnou medaili města Poděbrady také pan Bohumil Balcar. Zde je jeho životní příběh, jenž je součástí poděbradské encyklopedie osudů – [podebradskeosudy.cz](#)
Foto: archiv B. Balcara

BALCAR BOHUMIL

* 1933

Sklářský odborník, novodobý písmák a poděbradský patriot se narodil v Poděbradech a raná léta svého života prožil za první republiky. Otec Bohumil Balcar (* 1902) a matka Květoslava, rozená Kánínská (* 1913) byla ze Štítaru. Základní vzdělání nebylo jednoduché. První vysvědčení z obecné školy, sídlící v budově dnešního gymnázia, dostal v tehdejších Protektorátu. Ale v budově se vzápětí utábořila Hitlerjugend a českým dětem nezbylo nic jiného než chodit si jednou týdně pro úkoly. Někdy do zámku, pak do far při kostelích, v roce 1945 i do školy v Pátku, kam žáci jezdili na kolech. Zatím v budově měšťanky sídlil německý lazaret. Střecha byla opatřena obrovským červeným křížem a v některých místnostech, původně učebnách, byly operační sály. Ty měly všechna

vnitřní okna natřena na černo, bylo předepsáno přísné zatemnění coby ochrana před bombardováním. V roce 1948 začal studovat Průmyslovou školu sklářskou v Železném Brodě, kterou ukončil maturitou v roce 1953. Získal zde řadu odborných kvalifikací (technických i uměleckých), které si doplňoval prázdninovými brigádami v poděbradské sklárně. Po maturitě však musel nastoupit na roční umístěnou do sklárny ve Svoru u Cvikova. Tato sklárna se zabývala výrobou skla pro brýlové čočky. V roce 1955 nastoupil do poděbradských sklárů jako technolog u sklářských pecí. Tam už ho dobře znali z prázdninových

brigád. Ve sklárně se seznámil s Marií Kadavou z Chlebu (1934–2012), která v té době pracovala jako sekretářka ředitele, a v roce 1957 se vzali. Tím byl život rodiny definitivně spjatý s poděbradskou sklárnou, ať už se v různých dobách jmenovala jakkoli. Postupně se Balcar stal duší poděbradské sklárny pro svou vysokou odbornost a znalosti. Dá se říct, že patří k největším odborníkům na výrobu skla, a to nejen olovnatého křišťálu, ale třeba i varného skla. Znal veškeré chemicko-technologické postupy a zároveň měl výrazné umělecké nadání. Uměl například namíchat směs pro tavení skloviny, což je

zákona č. 257/2001 Sb., o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb, je podle §16 revize knihovního fondu povinná. Po celou dobu revize nebude možné knihy a jiné materiály půjčovat ani vracet. Veškeré výpůjčky s datem vrácení spadajícím do doby uzavření knihovny budou automaticky prodlouženy. Knihovna nebude v uvedenou dobu poskytovat ani

žádné jiné služby jako kopírování, tisk, laminování nebo internet.

Pobočka Městské knihovny Poděbrady na Žižkově bude nově otevřena i každou středu od 9 do 12 hodin. Nová otevírací doba pobočky: Po 9–12 | 13–18 / Út 9–12 | 13–17 / St 9–12 / Čt 9–12 | 13–17 / Pá 9–12 | 13–17 / poslední pátek v měsíci 9–12 | 13–15 (mk)

KULTURA

Informace z městské knihovny

Městská knihovna Poděbrady bude ve dnech 14. dubna až 3. května včetně obou poboček uzavřena z důvodu konání revize knihovního fondu. Dle

Pozvánky

Dvě výstavy o krajině v muzeu

V prvním výstavním sále Polabského muzea v Poděbradech probíhá do 23. 6. výstava s názvem Krajina v Polabí a dál... , která představuje bohaté sbírky krajinomalby zejména z regionu Polabí – díla malířů Antonína Mánesa, zakladatele české krajinářské školy, Antonína Hudečka, Ludvíka Kuby, Václava Radimského, Zdenka Rykry a dalších regionálních autorů polabské krajiny. Doprovází ji edukační program Vývoj polabské krajinomalby v evropském kontextu. Poděkování patří Regionálnímu muzeu v Kolíně za kompletní zápůjčku obrazů. Výstavu připravila kurátorka Mgr. et Bc. Veronika Liptáková. Jak na klima v Polabí? Zažijte procházku po krajině budoucnosti! Interaktivní výstava ve druhém muzejním sále návštěvníky provede přírodou, která může v budoucnu v Polabí být – zdravá, udržitelná a funkční. Podívají se pod pokličku například ekologického zemědělství nebo života v půdě a na zahradě. Zjistí, jak lze udržet vodu v krajině a objeví zajímavé rostliny a zvířata, která tu žijí. Zároveň se zájemci dozvědí, co mohou pro lepší životní prostředí udělat oni sami. Součástí expozice jsou brýle s virtuální realitou, projekce či animace. Nechybí ani posezení pod stromem, pokud by si během procházky chtěl někdo odpočinout. Výstava vznikla ve spolupráci s Ekocentrem Huslík a SOŠ Multimediálních studií Poděbrady. (pm)

Komentované prohlídky v GALKu

Galerie Ludvíka Kuby zve na komentované prohlídky výstavy Po proudu s jejím autorem Janem Heresem. Malířova tvorba se hlavně soustřeďuje na zobrazení lidské postavy, kterou však nějak stylizuje, upravuje nebo deformuje. „Mladý výtvarník se tímto pojetím vzdaluje klasičkému pojetí figurální malby. Kromě štětce často využívá airbrush, což je malířská technika využívající malou pistoli ke stříkání barvy pomocí stlačeného vzduchu a také sprejové techniky, vše dodává obrazům zvláštní moderní podobu. Jan Heres miluje barvy, v jeho tvorbě nejsou jen vizuální prvky, nesou emoce, vyjadřují sílu prožitku a dávají malbě potřebnou energii“, vysvětluje ředitel galerie Vojtěch Odcházal. První komentovaná prohlídka se v galerii uskuteční v sobotu 1. března od 16 hodin, druhá je na programu v sobotu 29. března také od 16 hodin. Vstup na obě akce je zdarma. (čej)

Masopustní radovánky rozveselí Opolánky

Sbor dobrovolných hasičů v Opolánkách zve na tradiční a oblíbené masopustní občůvky obcí. Sraz masek a dalších příznivců tradiční lidové zábavy je v sobotu 8. března ve 12 hodin na místní návsi. Odtud pak pod vedením „laufra“ a se svolením starosty obce se pestrý průvod vydá k jednotlivým obydílím. Vše za doprovodu rázné dechovky Blatanka. (čej)

Divadelní Noc s Jirkou

Divadelní spolek Jiří Poděbrady vás srdečně zve na Noc divadel, v rámci které se můžete těšit na Noc s Jirkou! Přijďte si užít jedinečný divadelní zážitek v sobotu 29. března do Divadla Na Kovárně. S ohledem na dětské diváky zahájíme program už odpoledne v 15 hodin pohádkovými představeními. Po něm si děti mohou užít setkání s pohádkovými postavami, vyfotit se s divadelními rekvizitami a nahlédnout do historie našeho spolku. Po pohádce se posuneme v programu k dospělému divákovi a vezmeme zájemce i do zákulisí poděbradského divadla. Přijďte s námi prožít kouzlo divadla od odpoledne až do noci. Více informací na [FB stránkách DS Jiří Poděbrady](#).

vysoká specializace, tavit sklo, foukat, ale i brousit nebo ryt a pískovat a finalizovat uměleckou hodnotu skla. Uplatnil se i jako návrhář tvarů a dekorů skla. K jeho nejlepším dílům patří například rytý portrét Jana Husa na skleněné váze. Nebylo sklářské profese, kterou by neovládal. Díky své inteligenci byl schopný vyvíjet inovativní postupy nebo řešit krizové situace. Ve sklárně v té době pod jeho vedením probíhala řada modernizačních (přestavba misírní suroviny, ukončení práce s generátorem plynem, modernizace pecí a řada dalších novinek). Koncem šedesátých let se sklárna rozhodla postavit novou velkou pec – tzv. kontivanu, z nejlepšího dovezeného materiálu a s plánovanou dvouletou životností. Bohužel se ukázalo, že pec není vhodná pro druh skla, který se zde vyráběl. Řešení bylo svěřeno Balcarovi s tím, ať to několik měsíců udrží v provozu, pak se postaví něco jiného. Už tehdy se jednalo o milionové investice. Díky jeho nápadu za pár tisíc korun se nová stavba bourat nemusela a pec sloužila dalších šest let, což je třikrát víc, než bylo původně plánováno, a úspora byla nevyčísitelná. Na svůj zlepšovací návrh získal patent. Jiným příkladem využití jeho znalostí byla

oprava středověké mozaiky Posledního soudu na Pražském hradě, kdy si restaurátoři nevěděli rady s výrobou barevného skla. Jako poradce byl ze všech tehdejších sklářských provozů vybrán právě Bohumil Balcar z Poděbrad, který restaurátorům pomáhal s tavením skla pro barevné kostičky mozaiky. Jeho velmi slibnou kariéru v poděbradských sklárnách zničila normalizace, během níž musel sklárny na několik let dokonce opustit, protože komunisté se neváhali zbavit i těch nejkratších odborníků. Ale později byl tehdejším ředitelem sklárny vyzván k návratu. Pracoval zde s několikaleto přestávkou do roku 1993. Byla to náročná práce v horkém provozu s řadou jedů (olovo, arsen, asbest). Měl také možnost seznámit se s kronikou sklárny, původně vedenou do roku 1948 Františkem Šormem, ve které Bohumil Balcar, coby opravdový znalec života ve sklárně, pokračoval až do roku 1990. Kronika je nyní uložena v Polabském muzeu v Poděbradech. V roce 2013 byl požádán, zda by nepomohl s kronikou Evangelické církve v Poděbradech, o tuto kroniku pečoval do roku 2020. V mezidobí, kdy nepracoval ve sklárně, a po odchodu do důchodu navázal na předky založenou

rodinnou tradici Balcarů sklennářů a obchodníků sklem a porcelánem, dlouhou více jak 150 let. Sklennářství Balcar byl v Poděbradech pojem, stejně tak obchod sklem Balcar, nacházející se na stále stejném místě v Palackého ulici, u Balcarů. V roce 1993 se rozhodl začít psát Kroniku rodu Balcarů a na té pracuje stále. Rod Balcarů žije v Poděbradech nepřetržitě již více než 300 let a stává se tak jednou z nejstarších rodin v Poděbradech. Psaním kronik se zasloužil o zaznamenání mnoha historických faktů a událostí pro budoucí generace. Nyní žije Bohumil Balcar jako spokojený důchodce v domku ve Velkém Zboží, užívá si Poděbrady, jezero, cyklostezky, události na kolonádě a fotografování a díky své neutechající tělesné i duševní aktivitě se těší skvělému zdraví a život ho stále baví. (JaB)

KALENDÁŘ AKCÍ

Středa 5. 3. | Jarní koncert | Divadlo Na Kovárně | 18.00 | Vstupné dobrovolné | Pořádá ZUŠ Otakara Vondrovice

Pondělí 10. 3. | Grönholmova metoda | Divadlo Na Kovárně | 19.00 | 150 Kč | Mrazivý příběh plný neskrývaných emocí ukazuje odcizenost současné doby, kdy se člověk drcen soukolím může velmi snadno stát pokusným králikem a svádí pak zoufalý nerovný boj. Současné španělské drama Jordi Galcerána v režii Ladislava Langra. Hraje DS Jiří Poděbrady

Úterý 11. 3. | Koncert Band of Worchester Polytechnic Institute, USA | Kongresové centrum Lázeňská kolonáda | 19.00 | Vstup zdarma | Během koncertu zazní skladby Bedřicha Smetany, Antonína Dvořáka nebo Aarona Coplanda. Pořádají Lázně Poděbrady, a. s.

Pátek 14. 3. | Jarní romance | Kavárna HeArt Cafe, 1. nádvoří zámku | 17.30 | 130 Kč | Písníčky od 50. let po současnost v podání mladé zpěvačky Amelie Keltnerové s klavírním doprovodem

Sobota 15. 3. | Den otevřených dveří v Městské knihovně Poděbrady | 13.00–17.00 | Můžete se těšit jak na deskohraní, tetovací salón pro děti, tvořivé dílny, dekorativní workshop, malování na obličej, tak stánek Amáres Coffee a popcorn. Během akce je knihovna otevřená i pro půjčování a vracení knih. V rámci Měsíce čtenářů jsou nové registrace na půl roku zdarma.

Neděle 16. 3. | Pohádky do kapsy – pohádka | Divadlo Na Kovárně | 15.00 | 90 Kč | Kapesní atlas pohádek pro nejmladší divadelní fanoušky. Kdo bloudí pohádkou se šťastným koncem, ten má rád bludné kořeny! Vydejte se na procházku do světa fantazie a vymysleť! Hraje Divadlo Radar Praha

Úterý 18. 3. | Koncert Trio Vario | Divadlo Na Kovárně | 19.00 | 300 Kč | Program: Skladby P. I. Čajkovského a B. Martinů. Hraje: Magdalena Hrudová – klavír, Ellen Klodová – housle, Kateřina Kosková – klarinet. Pořádá Společnost Otakara Vondrovice Poděbrady

Čtvrtek 20. 3. | Mnoho povyku pro lajk – abonentní představení | Divadlo Na Kovárně | 19.00 | 590 Kč | Skrze řadu komických nedorozumění sledujeme nejen generační třenice a roztomilé prkenné hledání cesty k sobě, ale i svět, kde se sociální síť stávají variací na příběh o Babylonské věži. Hraje Divadlo na Jezerce. Účinkují Jan Vlasák, Martin Leták, Daniel Šváb, Johana Jedličková, Klára Jandová, Denisa Pfauserová / Jiřina Daňhelová, Vanda Chaloupková

Úterý 25. 3. | Koncert Krásný zvuk hoboje | Divadlo Na Kovárně | 19.00 | 300 Kč | Pořádá Společnost O. Vondrovice

Úterý 25. 3. | Kytarový večer s Lukášem Sommerem – S kytarou na cestách | Kavárna Hodiny | 19.00 | 100 Kč | Autorský koncert inspirovaný láskou k cestování a jako má každá země svou vůni a chuť, má i své tóny. Pořádají Lázně Poděbrady, a. s.

Středa 26. 3. | Koncert učitelů ZUŠ | Divadlo Na Kovárně | 18.00 | Vstupné dobrovolné | Pořádá ZUŠ O. Vondrovice

Čtvrtek 27. 3. | Mor | Divadlo Na Kovárně | 19.00 | 150 Kč | Dramatický fiktivní příběh o událostech, které jsme sami nedávno prožili. Na motivy stejnojmenného románu Alberta Camuse napsal Ladislav Langr. Hraje DS Jiří Poděbrady

Neděle 30. 3. | O perníkovém srdci a čarodějné knize – pohádka | Divadlo Na Kovárně | 15.00 | 90 Kč | Jak název napovídá, v pohádce hrají důležitou roli dva předměty – srdce, symbol lásky a dobra a Čarodějná kniha, zdroj zlé moci a úkladů. Hraje Divadlo Agentura Praha

Pátek 4. 4. | Josef Klíma – České podsvětí | Kongresové centrum Lázeňská kolonáda | 19.00 | 250 Kč | Autor populárního podcastu „České podsvětí“, zakladatel investigativní žurnalistiky u nás Josef Klíma vypráví o divokých „devadesátkách“, o tom, jak se setkával s tehdejšími mocnými mafiány, od Jonáka až po Krejčíře, jak nebezpečné tehdy bylo být novinářem, ale i o tom, jak se zločin mezitím proměnil. Odpovídá na otázky diváků, které se mj. týkají i populárního seriálu „Sedm schodů k moci“ (TV Prima), k němuž ho jako scénáristu volně inspiroval případ Nagyová-Nečas. Pořádají Lázně Poděbrady, a. s.

Zámecký biograf

Není-li uvedeno jinak, začátek promítání je v 19.00. V pondělí a úterý se nepromítá.

So-Ne 1.-2. 3. v 16.00 **ZLATOVLÁSKA** | So-Ne 1.-2. 3. **TICHÁ POŠTA** | St 5. 3. **NA PLECH** | Čt 6. 3. **TY KRÁVO! – ČTVRTEČNÍ FILMOVÝ KLUB** | Pá 7. 3. **EMILIA PÉREZ** | So-Ne 8.-9. 3. **BEZ TRENEK** | Ne 9. 3. v 16.00 **DOGMAN** | St 12. 3. **CHLAD** | Čt-Pá 13.-14. 3. **BRIDGET JONESOVÁ: LÁSKOU ŠILÉNÁ** | So 15. 3. v 16.00 **ZLATOVLÁSKA** | So-Ne 15.-16. 3. **MOŘE NA DVOŘE** | St 19. 3. **QUEER** | Čt 20. 3. **ČARODĚJNICE A LOVEC – PREMIÉRA** | Pá 21. 3. **TOBIHO CESTA K LÉTAJÍCÍM ŘEKÁM** | So 22. 3. v 16.00 **JÁ, REBELKA** | So-Ne 22.-23. 3. **JAK SE NÁM TO MOHLO STÁT?!** | Ne 23. 3. v 16.00 **AGENT ČUNÍK** | St 26. 3. **MICKEY 17** | Čt 27. 3. **VILÉM TELL** | Pá 28. 3. **SPERMAGEDDON** | So 29. 3. v 16.00 **SNĚHURKA** | So-Ne 29.-30. 3. **MOŘE NA DVOŘE**
Více informací na [www.zameckybiograf.cz](#)

DDM

Děti zažily noc a den v Symfonii

Text a foto: Olga Vendlová

Přenocovat ve velkém sále Domu dětí a mládeže Symfonie Poděbrady je dobrodružství, které se dětem naskytne málokdy do roka. O pololetních prázdninách se tým DDM Symfonie Poděbrady připojil k celorepublikové akci Noc a den v DDM a připravil pro děti program na téma architektury. Poděbradské stavby děti poznávaly formou kvízu na večerní procházce městem. Než zazněla pohádka před spaním, děti si vyrobily jednoduchou promítačku. Druhý den tvořily minipokojíčky pro své oblíbené postavičky v krabicích od bot, vyráběly mininábytek a fantazie se rozjela na plné obrátky.

Celé tělo potom protáhly na lezecké stěně a při společných hrách. Těšíme se opět za rok!

První módní přehlídka uvedla výstavu návrhů

Text: Olga Vendlová
Foto: Jakub Karbulka

Nový volnočasový kroužek v Domě dětí a mládeže Symfonie Poděbrady si, jak název napovídá, hraje s módou. Pololetní výstava kroužku Hrátky s módou ve vstupní hale ukazuje kresby a látkové koláže návrhů šatů inspirované obdobím pravěku, strašidly i princeznami. Dívky ve věku od šesti do dvanácti let, které kroužek navštěvují, se s chutí pustily také do tvorby šatů na sebe. Modely v životní velikosti připravují z látek, nebo recyklací oblečení. Na tylových

sukních se učily samy šít a řasit látku. Díky tomu a odvaze dívek stát se na chvíli modelkami, mohla vzniknout také módní přehlídka, historicky první v této budově. Více na facebookové stránce DDM Symfonie Poděbrady. Výstava je k vidění do 24. března 2025.

Poděbradští lukostřelci bodovali ve 3D lukostřelbě

Text a foto: Petr Vreštiak

Na závod ve 3D lukostřelbě, 3. kolo turnaje Šíp havrana, jsem doprovázel 3 členy kroužku v Domě dětí a mládeže Symfonie Poděbrady do lokality 3D parkur Sebužín. Zároveň jsem se 3D lukostřeleckého turnaje 18. ledna účastnil. Získali jsme 2 první místa a jedno druhé.

3D lukostřelbu jsem díky její atraktivitě začal trénovat i na hodinách DDM a na závody připravuji i další členy kroužku. 3D turnaj probíhal v okolí střelnice Sebužín u Litoměřic, kde se sešlo asi 30 střelců. Příjemná atmosféra, typická pro lukostřelecké turnaje, panovala od příjezdu, kdy jsme se mohli vrhnout na trénink i bohaté občerstvení. Vlastní turnaj začal v deset hodin a postupně nás zavedl k 30 zastavením-terčům 3D zvířat. Ideální prostředí 3D parkuru Sebužín nás potrápilo především střelbou do kopce i z něj, rozdílnou vzdáleností cílů, ale i omezeným výhledem či oknem pro letící šíp v podobě větvi. Po třech hodinách krásného zážitku už zbývalo jen převzít první místo v kategorii dětí pro Vendu Vence, první místo v kategorii juniorů pro Veroniku Vencovou a druhé místo v kategorii „tradiční luk“ pro Ondřeje Vence.

SWAP

VÝMĚNNÝ TRH

REDUCE REUSE RECYCLE

KDY

SOBOTA 15.3.2025 / 9-16H
NEDĚLE 16.3.2025 / 9-13H

CO

PŘINES NEPOTŘEBNÉ, ODNES POTŘEBNÉ ..SVĚT NENÍ NA JEDNO POUŽITÍ

KDE

BÝVALÉ INFOCENTRUM (VEDLE MĚSTSKÉHO ÚŘADU), JIŘÍHO NÁMĚSTÍ 18, PODĚBRADY

725 948 012 www.bleskapodebrady.cz

Pozvánka

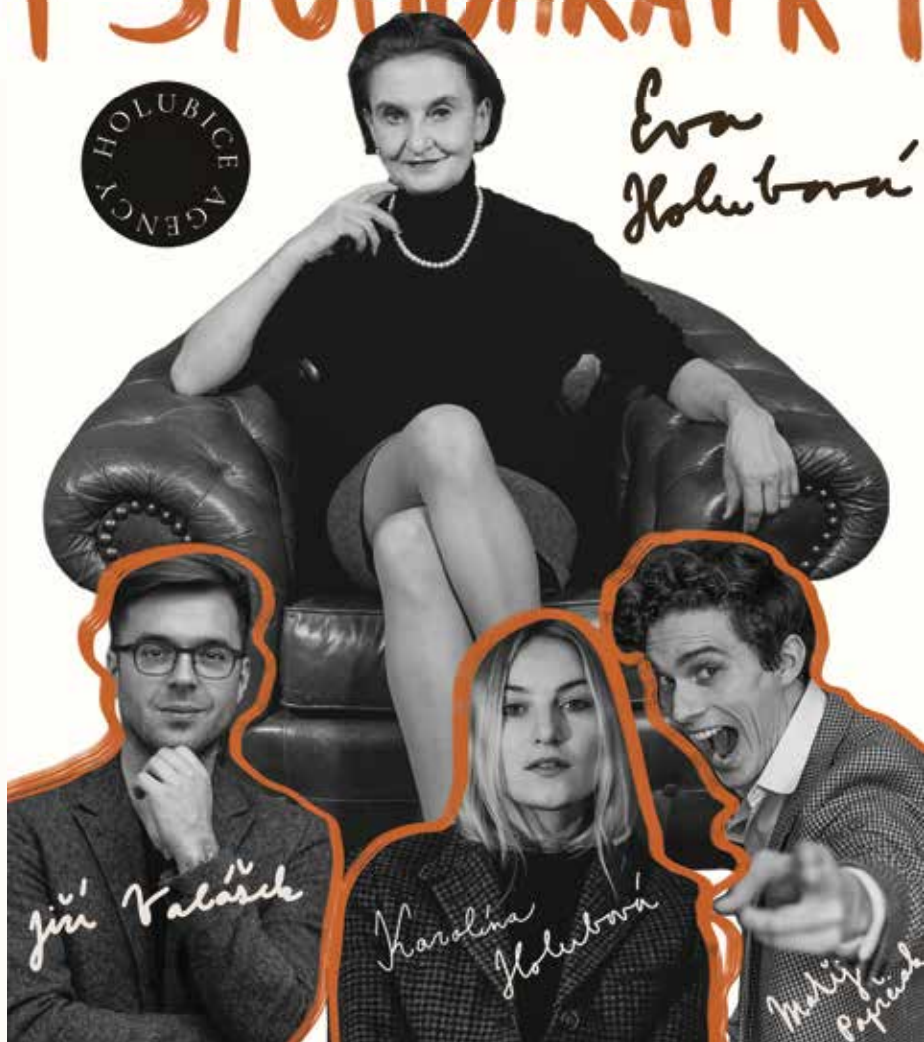
Inzerce

Lázně Poděbrady, a.s. pořádají

PSYCHOHRÁTKY

Eva Holubová

14.3.2025 | od 19:00 hod.
Kongresové centrum Lázeňská kolonáda

Vstupné: zóna A 450 Kč (klient lázní 400 Kč)
zóna B 350 Kč (klient lázní 300 Kč)

Vstupenky k zakoupení na recepcích hotelů a na webu: lpdy.cz/psychohratky

MEDIÁLNÍ PARTNER
Střední Čechy

Lázně Poděbrady, a.s. pořádají

KŘESLO PRO HOSTA

s Danielou Kolářovou
čtvrtek 27.3.2025
od 19:00 hod.

Kongresový sál Lázeňská kolonáda Poděbrady
Moderace **PhDr. Jiří Vaniček**

Vstupné: **200 Kč** (lázeňští hosté),
250 Kč (veřejnost a na místě)

Vstupenky k zakoupení v recepcích hotelů a na webu: www.lpdy.cz/kolarova

MEDIÁLNÍ PARTNER
Střední Čechy

SPORT**„Na konci dráhy je oltář. Nic jiného tě nezajímá!“**

Kdo si myslí, že kuželky jsou jen relax a zábava, ten se mylí. Je to sport jako každý jiný. Pokud ho hrajete na vyšší úrovni, je to pěkná dřina. Svě o tom ví předseda poděbradského kuželkářského klubu Jiří Miláček, který se mu věnuje už dvaatřicet let. Přivítal mě, kde jinde než v moderní kuželně u fotbalového hřiště Bohemie.

Text: Monika Langrová
Foto: archiv KKJP

Tedy, Kuželkářský klub Jiří Poděbrady má opravdu krásné zázemí...

Ano, to má a jsme za něj městu moc vděční. Klub měl původně kuželnu z roku 1956 v Labské ulici u kostela. Ale ta byla se svými dvěma saduritovými dráhami (s povrchem z tržené epoxidové pryskyřice, pozn. red.) časem nevyhovující, navíc ve špatném stavu. Byli jsme před rozhodnutím, zda se vůbec budou kuželky v Poděbradech dál hrát. Nakonec nám před jedenácti lety pomohlo město a postavilo na zelené louce vedle fotbalového hřiště moderní čtyřdráhovou kuželnu. Mně osobně se tím splnil sen.

Kuželna je plně vytížená, hrají se tu nejrůznější soutěže dospělých a dětí. Prozradíte čerstvou novinku?

Od letošního roku máme tak zvanou kolaudaci WNBA (Světová kuželkářská asociace, pozn. red.), což znamená, že se v poděbradské kuželně mohou hrát mezinárodní utkání. Díky tomu, že splňujeme nejvyšší kritéria, proběhne letos v Poděbradech ženské finále Poháru České kuželkářské asociace, z kterého nejlepší týmy postoupí do mezinárodních pohárů. Již delší čas si kuželnu pronajímá prvotní Slavia Praha i další ligové týmy, například ze Sadské. Teď jsou tady děti z Kosmonos, za chvíli přijedou nejmladší kuželkáři z Přelouče, v neděli se uskuteční Pohár mladých nadějí. Každoročně pořádáme mistrovství republiky. Zájem je perfektní a lidé sem rádi jezdí.

Jaké soutěže hrají domácí týmy?

Máme celkem čtyři týmy. Muži hrají třetí ligu a krajský přebor. Ženy jsou ve druhé lize a dorostenci v první. Loni skončili na třetím místě, ale letos máme vyšší cíl. Ve staré kuželně se hrál nejvýše krajský přebor, s přechodem do nového jsme se dostali na jinou úroveň.

Mužské áčko je v lize aktuálně na druhém místě za Českou Třebovou, oba týmy jsou na tom zatím bodově stejně, rozhoduje lepší skóre. Máme ambice postoupit do druhé ligy.

Jak se poděbradským hráčům daří v individuálních soutěžích?

Koncem ledna Filip Dejda vyhrál mistrovství Středočeského kraje, stejně jako junior Jiří Šafránek a dorostenec Ondřej Šafránek. Ten bral v loňském roce zlato na mistrovství republiky, Miša Košnarová byla na šampionátu v dorostenkách stříbrná.

Kdy a kde jste s kuželkami začínal?

V rodné Třebíči, když mi bylo deset let. V Poděbradech jsem začal trénovat v roce 1987, když jsem do města přišel do školy – vyučil jsem se kovorytce ve sklárně. Jsme kuželkářská rodina. Táta hrál až do svých čtyřasedmdesáti let a skončil předloni kvůli operaci páteře. Jinak by hrál ještě dneska. Obě dcery hrály závodně, starší z nich ligu v Kutné Hoře a stále je aktivní hráčka.

Koukám, že to je záliba až do pokročilého věku...

Běžně říkáme, že kuželky jsou sport od 10 do 100 let. Vedu B-tým a současně za něj hrají a minulý měsíc mě v Kostelci porazila paní Soukenková, které je 75 let. Náš ženský tým tvoří dámy od čtyřceti do šedesáti let.

Co rozhoduje o tom, že v tomto sportu budu úspěšný?

To, jak dovedete skloubit pohyb rozběhu a ruky, která vypouští kouli. Musíte prostě dobře trefovat kuželky, které jsou před vámi. Jednoduché to není. Podobně jako v jiných sportech se u dětí poměrně brzy pozná, zda mají předpoklady k tomu hrát jednu vyšší soutěž. A je jedno, zda se jedná o chlapce nebo dívky, obě pohlaví jsou na tom obdobně.

Myslela jsem, že kuželky jsou poměrně tichý sport, ale mladí kuželkáři se hlasitě povzbuzují. To je normální?

Měla byste vidět, jak to v kuželně vypadá při ligových utkáních. Když vám řeknu, že tu jsou dva bubny, nebudete věřit. Prostě atmosféra jak na fotbale nebo hokeji. Je to mazec, to se jinak říct nedá.

A do toho se musíte plně soustředit a při utkání v jednom sledu odehrát 120 sdružených hodů, tedy s dorážkou i bez ní. Jak dokážete udržet koncentraci, aniž byste popustili uzdu emocím?

Samozřejmě, že emoce tady jsou. Chcete soupeře porazit, nejde vám to, jak si představujete, naopak soupeř to jde tak, jak si nepředstavujete. Průběh hry má jasně daná pravidla, soupeři by spolu neměli komunikovat. Jedná se o tichý sport, hráči se soustředí jen na svůj hod a na svou dráhu. Na jejím

konci je oltář, je to jako v kostele. Moje první trenérka v Třebíči mi vždycky zdůrazňovala: „Tam je oltář, nic jiného tě nezajímá.“ Říká se, že ruka je důležitá, aby člověk poslal kouli na dráhu rovně, ale vše záleží především na hlavě.

Po hře mě vždycky nejvíc bolet s odpuštěním zadek. Je to tak i u zkušených hráčů?

Nejvíce bolí nohy a hýždě svalu, samozřejmě i ruce. Koule v dospělé kategorii má v průměru 16 centimetrů a váží 2,88 kilogramů, žákovská je o centimetr menší a o půl kila lehčí. Svého času jsem měl ve sklárnách kolegu, který hrával fotbal, a vždycky mi říkal: „Ty vaše kuželky, to není sport.“ Vyzval jsem ho, ať si je jde zkusit. Šel a já mu řekl, ať si dá jen pár hodů, ale on

Aneta stříbrná a bronzová!

V sobotu a neděli 15. a 16. února hostila atletická hala v Ostravě-Vítkovicích mistrovství České republiky juniorů, junierek,

dorostenců a dorostenek. Poděbradačka Aneta Bedmová, která závodí za T. J. Sokol Kolín – atletika, vybojovala v dorostenecké kategorii stříbro v běhu na 60 metrů v čase 7,62 a ve štafetě 4 x 200 m bronz. Gratulujeme! *Redakce*

chtěl hrát stejně jako já. Druhý den ještě přišel do práce, ale třetí den už ne, protože doma nemohl sejít ze schodů.

O jak finančně náročný sport se jedná?

Potřebujete v podstatě jen boty s neznačkovací podrážkou, to je vše. Členské příspěvky jsou v našem klubu pro dospělé 2 000 korun, děti platí 800 korun. Všechno ostatní je k dispozici, týmové dresy získáváme díky dotacím města. Takže se rozhodně nejedná o finančně náročný sport.

Vidím, že dětem dělá rozhodčího pan Václav Anděl. Na kuželně to bez dobrých duší nejde, že?

Podobně jako jinde je to o pár lidech, kteří do kuželny chodí a věnují tomu svůj čas a vše ostatní. Vanda Anděl se kdysi stal o dorostence, pravidelně je vozil na utkání a soutěže, což byla velká oběť. V jiných klubech to nadšenci dělají obdobně, jinak to nejde. Dnes dorostence vzali pod svá křídla dva naši mladí odchovanci, což je fajn. U nás doma to funguje tím způsobem, že se mě manželka automaticky ptá, zda jsem v kuželně, nebo doma. Jde o neolympijský sport, a co se týká zájmu, daleko zastrčený za populárnějšími sporty. V rámci republiky nedostáváme dotace na mládež, protože nemáme tréninkové středisko mládeže. Příbuznému bowlingu se to povedlo, má dnes několik center a na rozvoj mládeže dostává od státu peníze. Zatímco on se hraje především ve velkých

městech, kuželky se zabydly v těch menších.

Stále nabíráte nové členy?

Máme 48 členů a většina z nich je mimopoděbradských. Pokud má někdo zájem, rádi ho mezi sebou přivítáme. Již čtyřicet let pořádáme celoroční soutěž pro neregistrované hráče, pojmenovanou po jednom ze zakládajících členů klubu Memoriam Františka Dubského. Letos ho od října do května hraje třináct čtyřčlenných družstev. Někdy z účastníků vzejdou noví závodní hráči. Kuželnu může využít i veřejnost, ale je potřeba se na tom předem domluvit.

Ve středověku – dokonce i král Karel IV. – hru v kuželky zakazovali, protože snadno může sklouznout k hazardu.**S nadsázkou, něco na tom bude, pokuty jsou tu pověstné. Jak vuseké jsou v Poděbradech?**

Jakmile hrajete dorážku a netrefíte kuželku, říká se tomu újezd, zaplatíte pět korun. Po sezóně dáme nasbírané pětkoruny dohromady, pořídíme za ně prasátko a všichni se sejdeme. Kuželkáři to tak mají, jsou jedna velká rodina.

Co pro vás kuželky znamenají?

Je to celý můj život, celý život je hraji. Vždycky to bylo o setkávání s lidmi, s kamarády, kteří se jim také věnují. V týmu si musíte sednout, jinak to nefunguje, musí mezi vámi být chemie. Kuželky jsou sport, jde o výsledek, osobní ambice. Vždycky chcete podat dobrý výkon, zahrát nejlíp, jak můžete. Jsem současně předsedou Středočeského kuželkářského svazu a vždycky jsem dbal na to, aby je hrály děti a bylo zaručeno, že sport nezanimkne. Naštěstí se to daří.

Jak se říká, když porazím najednou všech devět kuželek? Hodovka.

Za celou redakci přeji poděbradským týmům co nejvíc hodovek a splněné postupové ambice.

Na snímcích poděbradská kuželna, Kuželkářský klub Jiří Poděbrady – předseda Jiří Miláček vlevo dole, družstvo dorostu, které vloni skončilo v 1. lize třetí a dorostenecký mistr republiky za rok 2024 Ondřej Šafránek

Pozvánka

10. KVĚTNA 2025

MĚSTSKÝ OSTROV PODĚBRADY

OD 14.00 H

ČESKO VS. SLOVENSKO
MANAŽERSKÁ EXTRALIGA BOXU

WWW.BOXINGPODEBRADY.CZ